

2. Amennyiben az első kérdésre adott válasz igenlő, összhangban van-e a HÉA-levonás jogának a 2006/112/EK irányelvben foglalt alapelveivel, ha az ilyen jogi szabályozás úgy rendelkezik, hogy a HÉA-alany csak abban az esetben jogosult a HÉA-alanyként történő nyilvántartásba vételét megelőzően megszerzett és/vagy importált termékek és/vagy szolgáltatások előzetesen felszámított vagy import HÉA-jának levonására, ha azokat az említett HÉA-alany HÉA-köteles tevékenységek céljára a jövőben fogja felhasználni, azaz a HÉA-alanyként történő nyilvántartásba vételét megelőzően megszerzett és/vagy importált termékek és/vagy szolgáltatások előzetesen felszámított vagy import HÉA-ja nem vonható le, ha azokat e tevékenység céljára már korábban használták?

Cour du travail de Bruxelles (Belgium) által 2009. szeptember 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Jhonny Briot kontra Radstad Interim, Sodexho SA és az Európai Unió Tanácsa

(C-386/09. sz. ügy)

(2009/C 312/29)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour du travail de Bruxelles (Belgium)

Az alapeljárás felei

Felperes: Jhonny Briot

Alperesek: Radstad Interim, Sodexho SA, az Európai Unió Tanácsa

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ha úgy tűnik, hogy a 2001/23 irányelv⁽¹⁾ 1. cikke (1) bekezdésének értelmében vett vállalkozás-átruházás keretében az átadott egység, jelesen az egyik közösségi intézmény dolgozói étterme, különböző munkaerő kölcsönző társaságokkal kötött keretszerződés alapján jelentős számban alkalmazott kölcsönzött munkavállalókat, akkor a munkaerő kölcsönző társaságot vagy azt az intézményt, amelynek felügyelete és irányítása alatt a kölcsönzött munkavállalók munkájukat végezték az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának értelmében vett munkáltatónak-átadónak kell-e tekinteni?

Abban az esetben, ha sem a munkaerő kölcsönző társaságot, sem a kölcsönvevő vállalkozást nem lehet munkáltató átadónak minősíteni, úgy kell e tekinteni, hogy a kölcsön-

zött munkavállalók nem részesülhetnek a 2001/23 irányelvben nyújtott garanciákban?

2. Úgy kell-e értelmezni a 2001/23 irányelv 4. cikkének (1) bekezdését, hogy a kölcsönzött munkavállalók határozott idejű munkaszerződése megújításának az alkalmazásuk célját képező tevékenység átadása miatti elmaradása ellentétes az e rendelkezésben szereplő tilalommal, aminek következtében e kölcsönzött munkavállalókat úgy kell tekinteni, mint akik az átruházás időpontjában továbbra is a kölcsönvevő rendelkezése alatt állnak?

3. Úgy kell-e értelmezni a 2001/23 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, adott esetben a 2. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összefüggésben, hogy kötelezettséget keletkeztet a kedvezményezett számára arra, hogy fenntartsa az átadás tárgyát képező tevékenység végzésére alkalmazott vagy azon kölcsönzött munkavállalók munkaviszonyát, akiket az átadás időpontjában továbbra is a kölcsönvevő rendelkezése alatt állónak kell tekinteni?

Ha az erre a kérdésre adott válasz igenlő, úgy kell-e értelmezni a 2001/23 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, hogy kötelezettséget keletkeztet határozatlan idejű munkaszerződés megkötésére, ha a kedvezményezett nem munkaerő kölcsönző társaság, és nem tud munkaerő kölcsönzés keretében történő munkavégzésre irányuló szerződést kötni?

⁽¹⁾ A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeit átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv (HL L 82., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 98. o.).

Juzgado Mercantil (Spanyolország) által 2009. október 1-jén benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) kontra Magnatrading SL

(C-387/09. sz. ügy)

(2009/C 312/30)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado Mercantil nº1 de Santa Cruz de Tenerife (Spanyolország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)

Alperes: Magnatrading SL

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 2001/29/EK irányelv⁽¹⁾ 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjában előírt „méltányos díjazás” fogalma új közösségi fogalom-e, amelyet az Európai Közösség minden tagállamában egységesen kell értelmezni?

2. Ha az első kérdésre adott válasz igenlő

2.1. Ha a 2001/29/EK irányelv hatályba lépése előtt már létezett nemzeti szabályozás a magáncélú többszörözés után járó méltányos díjat illetően, a nemzeti rendelkezéseket a magáncélú többszörözés után járó „méltányos ellentételezés” új fogalmának „megfelelően” kell-e értelmezni az említett 29/2001 irányelv hatályba lépését követően?

2.2. Figyelembe kell-e venni az irányelv 5. cikke (2) bekezdésének b) pontjában a magáncélú többszörözés esetében előírt kivétel hatályát, valamint az irányelv (35) preambulumbekkezdésében foglalt kritériumokat a méltányos díjazás hatálya alá tartozó eszközök, és a díjazás összegének a meghatározása érdekében?

Igenlő válasz esetén a „magáncélú többszörözés után járó méltányos díjazás” közösségi fogalmának megfelelő-e a) a „magáncélú többszörözéstől” eltérő magán- és szakmai célra szánt eszközökre vonatkozó fizetési kötelezettség előírása; és/vagy b) olyan mennyiség vagy átalány előírása, amely nem veszi figyelembe az eszközök magáncélú többszörözés céljából való használatát, sem azon kárt, amely az ilyen használatból eredhet, mivel kártalanítást kell fizetni olyan helyzetekben is, amelyekben nincs kár, vagy a kár minimális?

2.3. Megfelel-e a 2001/29 irányelv 5. cikke (2) bekezdése b) pontjának az a szabályozás, amely a magáncélú többszörözés határának meghatározásakor a berendezések és adathordozók meghatározott csoportjára (mint például a CD-R és adat DVD-R írható informatikai lemezek) általános jelleggel írja elő a méltányos díjazás megfizetésének kötelezettségét függetlenül attól, hogy természetes személyek vásárolták magáncélú használatra vagy szakmai célból, saját információk létrehozása és tárolása, illetve jogi kötelezettségeknek való megfelelés céljából, vagy hogy jogi személyek vásárolták, amelyekre semmilyen esetben sem vonatkozik a magáncélú többszörözést érintő kivétel?

3. Ha az első kérdésre adott válasz nemleges

3.1. Az azt jelenti-e, hogy a tagállamok teljesen szabadon írhatják elő azon kritériumokat és mechanizmusokat, amelyek szerint a magáncélú többszörözés után járó méltányos díjazás hatálya alá tartozó eszközöket és a díjazás összegét meg kell határozni, vagy e szabadságnak vannak bizonyos határai, és ha igen, akkor melyek e határok?

3.2. Az azt jelenti-e, hogy a tagállamok lehetővé tehetik, hogy magánszemély harmadik felek [díjazást] szedjenek

olyan művek után, amelyeket szerzőik szándékosan, ingyenesen engedtek át — engedélyek útján — a társadalomnak, vagy e jogkörnek vannak bizonyos határai, és ha igen, akkor melyek e határok?

3.3. Az azt jelenti-e, hogy a tagállamok lehetővé tehetik, hogy magánszemély harmadik felek [díjazást] szedjenek a felhasználóktól valamely közjogi és kötelező szabály említett felhasználók általi betartása esetében, vagy e jogkörnek vannak bizonyos határai, és ha igen, akkor melyek e határok?

⁽¹⁾ Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o., Magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.).

A Bundessozialgericht (Németország) által 2009. október 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Joao Filipe Da Silva Martins kontra Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

(C-388/09. sz. ügy)

(2009/C 312/31)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundessozialgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Joao Filipe Da Silva Martins

Alperes: Bank Betriebskrankenkasse — Pflegekasse

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Összeegyeztethető-e az Európai Közösség elsődleges és/vagy másodlagos jogának a migráns munkavállalók szabad mozgására és szociális biztonságára vonatkozó rendelkezéseivel (különösen az EK Sz. 39., 42. cikkével és az 1408/71/EGK rendelet⁽¹⁾ 27., 28. cikkével), hogy az egykori munkavállaló, aki mind az egykori foglalkoztatás helye szerinti állam, mind a származás szerinti állam nyugdíjában részesül, és az egykori foglalkoztatás helye szerinti államban a tartós ápolásra való rászorultság okán ápolási díjra szerzett jogosultságot, a származása szerinti államba történő visszatérést követően az ápolási díjra való jogosultságot elveszíti?

⁽¹⁾ HL L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.